

Modlitwa przygotowawcza: Prosić Pana aby wszystkie moje zamiary decyzje i czyny, były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego majestatu.

Obraz: Wyobraź sobie Ducha Świętego, zobacz go albo jako gołębicę, może jako Ogień, lub w jeszcze inny sposób.

Prośba o łaskę: Abym z ufnością i odważnie umiał prosić Pana Boga o wiele.

1. Natręctwo

W przyjaźni ważne jest to, że przyjaciele zawsze mogą na siebie liczyć. Każdy jest gotowy o każdej porze dnia i nocy spieszyć drugiemu z pomocą. To świadczy o miłości i wzajemnym oddaniu. Św. Ignacy z Loyoli powiedział, że miłość polega na wzajemnym udzielaniu sobie z darów jakie posiadają ci, którzy się kochają. To pewna doskonałość o jakiej, mówi też Jezus. Ale istnieje też inny sposób obdarowywania, taki na „odczep się i daj mi już święty spokój”. Daje coś komuś, by mieć go z głowy, by się go pozbyć. Jezus mówi, ja tak nigdy cię nie potraktuję. Dla mnie zawsze jest ważne to czego pragniesz i wiem najlepiej czego ci potrzeba.

A czego nam potrzeba najbardziej, jakie jest nasze najgłębsze pragnienie? Co Bóg na to odpowiada, jaka jest Jego odpowiedź na to samo pytanie.

2. Dar

To co dajemy i co otrzymujemy w każdej relacji nie jest bez znaczenia. Nasz dar dla Boga, jest dla niego ważny. Ale czy jest coś co mogę Mu dać, czego już by nie miał? Jediną rzeczą, której Bóg nie posiada, jest moja miłość. Jak często o tym zapominamy, szukając pięknych darów, budując wielkie świątynie, ociekające złotem ołtarze, składając różne ofiary, wyrzeczenia, one są czymś dobrym i wartościowym, ale Bóg ciągle czeka tylko na naszą miłość. Wszystko inne jest naturalną konsekwencją tej miłości. Darem Boga dla człowieka, jest On sam. Bóg, kiedy człowiek Go prosi, daje mu się cały. Duch Św. jest największym z możliwych darów, jest największym i najcenniejszym z prezentów, jakie możemy otrzymać. To tak wielki dar, że nie jesteśmy w stanie Go pojąć. I Bóg zawsze jest gotowy nam Go udzielić.

3. Dzieło Ducha

Dzieło przyjaźni z Bogiem, dzieło przymierza z Nim, jest właśnie dziełem mieszkającego w nas Ducha. Bóg posyłając Go do naszych serc, zamieszkuje w nas i czyni w nas swoje dzieło. Stajemy się Jego własnością, Arką Przymierza i On objawia się w nas światu, w miłości jaką mamy ku wszystkim. Przez Jezusa w Duchu Św. mamy do Niego przystęp, mamy z Nim kontakt, możemy się do niego zbliżyć, powierzyć, oprzeć się na Nim. W Duchu Św. relacja z Bogiem odziera się z lęku i dystansu a wypełniana jest ufnością i intymnością i właśnie tak prawdziwie oddajemy Bogu należną Mu chwałę, gdy wpuszczamy Go do naszego serca. Jego odpowiedź na nasze wołanie jest zawsze taka sama. Posyła nam Ducha...

Rozmowa końcowa: porozmawiaj z Jezusem jak przyjaciel z przyjacielem o tym, co wydarzyło się w czasie tej medytacji.

Modlitwa końcowa: Ojcze nasz